

обстановка на жилището имъ. Мжжътъ, облѣченъ въ лекавъ сюртукъ надъ бѣла колосана риза, на която за икономия ржкавитѣ и яката бѣхж извадени и турени на леглото; съпругата му, въ една дрипава басмяна рокля, прислана съ избѣлѣла прѣстилка съ вѣхти петна по нея, получени отъ службата ѝ въ кухнята. Типъ на бѣдно чиновнишко семейство. При появлението на Трънчева жената се исчерви цѣла, като че я уловихж въ нѣкакво прѣстѣпление, и се вмъкна засрамена въ другата стаичка, която служеше за кухня.

Трънчевъ се извини и попита за кжщата на голѣмца.

— На срѣща прѣзъ пжтя, въ двора!... управи го мжжътъ съ лека досада и хлопна вратата подиря му.

Трънчевъ се върна при другаря си съ нѣкаква особенна, зачудена усмивка по лицето.

— Ти, Трифоновъ, обърна се той къмъ другаря си, като излѣзохж на улицата, слушалъ ли си по-словицата: „Коприна носи, коприва яде?“

— Да. Какво?

— Тамъ живѣй „голѣмкинята“ и мжжътъ ѝ. Обѣдвахж. Знаешъ ли какво имъ бѣше обѣда? Коприва! Когато „голѣмкинята“ позна, че азъ съмъ она, който ѝ се поклонихъ одеѣтъ, тя, сякашъ потъна въ земята отъ срамъ, бѣгъ веднага. При първо виждане неможахъ да я познамъ—толкова се бѣше прѣдрипавила... Любопитно е кои сж тезъ господа. Трѣбваше да дойдемъ въ София, за да видимъ такива чудеса.

Тѣ се спрѣхж прѣдъ портата, която имъ бѣше показана.

— Не му знамъ името, единъ писаръ неznamъ въ кое управление, отговори на питането имъ